

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, για λήψη προσωρινών μέτρων, αφενός, προκειμένου να ανασταλεί η εκτέλεση των πράξεων της Επιτροπής που κατέληξαν στην απόρριψη της προσφοράς των αιτούντων στο πλαίσιο του διαγωνισμού JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC και, αφετέρου, προκειμένου κατ' ουσίαν να ανασταλεί η εκτέλεση της συμβάσεως που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και του αναδόχου που προέκυψε από τον διαγωνισμό αυτό.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων κατά το μέρος που στρέφεται κατά της *Carmet Sas di Fietta Graziella & C.*
- 2) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά τα λοιπά.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — *Verschuur* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-877/16) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφο σχετικά με τη διοικητική διαδικασία για την κρατική ενίσχυση SA.38374 (2014/C πρώην 2014/NN) που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες υπέρ της Starbucks — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2017/C 249/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Steven *Verschuur* (Baarn, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. Kreijger, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, A. Buchet και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2016) 6455 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2016, περί απορρίψεως της επιβεβαιωτικής αιτήσεως του προσφεύγοντος για πρόσβαση σε έγγραφα, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον *Steven Verschuur* στα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 53 της 20.2.2017.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — *Fakro* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-293/17)

(2017/C 249/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Fakro sp z o.o.* (Nowy Sącz, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Radkowiak-Macuda, radca prawny)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να λάβει θέση, καίτοι κλήθηκε επισήμως να το πράξει, επί της καταγγελίας που της υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 12 Ιουλίου 2012 σχετικά με κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης από τον όμιλο VELUX, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη ΣΛΕΕ και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, έστω και σε περίπτωση καταργήσεως της δίκης λόγω εκδόσεως πράξεως εκ μέρους της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 288 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τα άρθρα 102 και 105 ΣΛΕΕ, καθώς και με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Το γεγονός ότι παρήλθαν 3,5 έτη προτού η Επιτροπή τοποθετηθεί για πρώτη φορά –υποτίθεται επί της ουσίας– επί της καταγγελίας της προσφεύγουσας δεν συνιστά χειρισμό της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας. Η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να μπορεί να διαπιστωθεί ότι προέβη σε οποιαδήποτε ενέργεια στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας. Πριν την έκδοση απόφασης, η Επιτροπή υποχρεούται να διεξαγάγει ενδελεχή ανάλυση τόσο των πραγματικών περιστατικών όσο και των νομικών ζητημάτων τα οποία προβάλλει η προσφεύγουσα. Η διαδικασία την οποία κίνησε η προσφεύγουσα συνιστά τη μοναδική οδό προστασίας των δικαιωμάτων της.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Ortile κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-309/17)

(2017/C 249/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Organisation professionnelle des transports d'Ile-de-France (Ortile) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: F. Thiriez και M. Dangibeaud, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2017 SA.26763, σχετικά με εικαζόμενες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις συγκοινωνιών από την περιφέρεια Île-de-France, καθόσον με αυτό κρίνεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων που εφάρμοζε η περιφέρεια Île-de-France από το 1979 και έως το 2008 αποτελεί νέα ενίσχυση «που τέθηκε παρανόμως σε εφαρμογή»·
- επικουρικός, να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2017 SA.26763, σχετικά με εικαζόμενες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις συγκοινωνιών από την περιφέρεια Île-de-France, καθόσον με αυτό κρίνεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων «τέθηκε παρανόμως σε εφαρμογή» μεταξύ του Μαΐου 1994 και της 25ης Δεκεμβρίου 2008.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε με την απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2017, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.26763 2014/C (πρώην 2012/NN) που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ των επιχειρήσεων λεωφορείων στην περιφέρεια Île-de-France [C (2017) 439 final] (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), ότι η επίμαχη ρύθμιση αποτελούσε νέο καθεστώς ενισχύσεων. Ως προς το ζήτημα αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει τις εξής αιτιάσεις:

- παράβαση του άρθρου 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9) (στο εξής: κανονισμός 2015/1589), καθόσον η νομική βάση του υπό εξέταση καθεστώτος είναι προγενέστερη της Συνθήκης της Ρώμης·
- ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά το άρθρο 1, στοιχείο β', σημείο v, του κανονισμού 2015/1589·